

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 6356/2021
12.10.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца Дирекције за грађевинско земљиште и изградњу Београда ЈП „Београд“, против тужених АА из ..., чији је пуномоћник Градимир Таковић, адвокат из ..., ББ и ВВ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Милорад Батавељић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1139/21 од 17.03.2021. године, у седници од 12.10.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1139/21 од 17.03.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П 141/14 од 25.10.2020. године, ставом првим изреке тужени су обавезани да тужиоцу на име дуга солидарно исплате 41.244.547,14 динара и законску затезну камату на износ главног дуга од 15.847.606,10 динара почев од 12.06.2020. године до исплате. Ставом другим изреке, тужени су обавезани да тужиоцу накнаде трошкове парничног поступка у износу од 382.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 1139/21 од 17.03.2021. године, ставом првим изреке преиначена је првостепена пресуда у ставу првом изреке тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца да се тужени обавежу да му солидарно исплате 41.244.547,14 динара и законску затезну камату на износ главног дуга од 15.847.606,10 динара почев од 12.06.2020. године до исплате. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка из става другог изреке првостепене пресуде тако што је тужилац обавезан да туженом АА накнади трошкове поступка у износу од 349.500,00 динара а туженима ББ и ВВ 250.500,00 динара. Ставом трећим изреке, тужилац је обавезан да туженом АА накнади трошкове другостепеног поступка у износу од 60.000,00 динара.

Против другостепене пресуде, тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Тужени су доставили одговоре на ревизију.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. важећег Закона о парничном поступку – ЗПП, који се примењује на основу члана 506. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11) и утврдио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 1. ЗПП прописано је да је ревизија недозвољена ако ју је изјавило лице које није овлашћено на подношење ревизије.

Законом о правобранилаштву („Службени гласник РС2 број 55/2014), установљено је правобранилаштво као орган који обавља послове правне заштите имовинских права и интереса Републике Србије, аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе. Послове из надлежности правобранилаштва обавља правобранилац и његови заменици, и то како у Државном правобранилаштву, тако и у правобранилаштвима аутономних покрајина и јединица локалних самоуправа.

Члан 11. став 4. Закона о правобранилаштву прописује да када је прописано да је у одређеном поступку или за предузимање само одређене радње у поступку обавезно заступање од стране адвоката, Државно правобранилаштво је овлашћено да предузима заступање под истим условима као адвокат. Како Закон о правобранилаштву цитираном одредбом изједначава државног правобраниоца са адвокатом, а према одредби члана 85. став 6. ЗПП странку мора да заступа адвокат у поступку по ванредним правним лековима, изузев ако је сама адвокат, то значи да у име државе ревизију и друга ванредна правна средства може да изјави искључиво државни правобранилац, односно његов заменик, имајући у виду одредбе Закона о правобранилаштву којима се уређују овлашћења заменика државног правобраниоца. Све напред наведено о заступању од стране државног правобранилаштва односи се и на правобранилаштво јединице локалне самоуправе, сходно одредби члана 53. став 2. Закона о правобранилаштву.

Будући да је ревизију у име тужиоца изјавио запослени у Градском правобранилаштву, који није правобранилац нити његов заменик, из цитираних одредаба произилази да ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 413. ЗПП и члана 30. став 2. ЗВП.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић